

РЕШЕНИЕ

№ 20003

гр. София, 15.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6044** по описа за **2024** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на „Лидл България ЕООД енд КО“ срещу Решение № 407/22.01.2024 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 12854/2023 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 131 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 002518/24.04.2023 г., издадено от директор на регионална дирекция С. към главна дирекция „онтрол на пазара“ при КЗП.

С посоченото НП на „Лидл България ЕООД енд КО“ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лв. на основание чл. 200 от ЗЗП, за неизпълнение на законово задължение по чл. 20, ал. 1 от ЗЗП.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно. От съда се иска съдебният акт да бъде отменен и да се постанови нов, с който решението на СРС да бъде отменено. Претендират се разноски.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не е представлява.

Ответникът по касационната жалба не се представлява. От процесуалния му представител адв. А. е постъпил писмен отговор, в който се моли касационната жалба да бъде оставена без уважение. Прави възражение за прекомерност.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора, включително е проведен разпит на актосъставителя. От неговите показания и от събраните в хода на производството писмени доказателства съдът е изградил вътрешното си убеждение и е приел, че на 30.01.2023г., във връзка с постъпила жалба от потребител, била извършена проверка от контролни органи на КЗП в търговски обект, магазин за хранителни стоки, стопанисван от „Лидл България ЕООД енд КО“, находящ се в [населено място], [улица]. По време на проверката било установено, че в магазина се предлага за продажба артикул "Варено- пушено пилешко бутче "Градус". Същият се предлагал в хладилна витрина във фабрично пакетирани разфасовки, с различен грамаж, като върху поставен пред артикула търговски етикет била обозначена цена 8,49 лева за килограм. Било констатирано, че върху конкретна разфасовка, използвана за извършване на проверката бил поставен друг етикет, с указание за нетно количество - 0,268 кг., цена за килограм 7,99 лева за килограм, и цена 2, 14 лева на артикула. Цената, на която се продавал продуктът в магазина обаче, установена след контролно маркиране на касата била 2, 28 лева, изчислена съобразно поставената върху търговския етикет стойност.

За извършената проверка бил съставен констативен протокол № К-2756106/30.01.2023г., връчен на управителя на магазина.

Бил съставен Акт за установяване на административно нарушение № 002518/29.03.2023 г. Актът бил връчен на представител на дружеството, служител, легитимирал се с трудов договор от 26.06.2009 г. с работодател търговско дружество "Плюс-България Търговия" КД (нова фирма "Д. Супермаркети България ЕООД и Ко" КД), преобразувано чрез вливане в „Лидл България ЕООД енд КО" КД, видно от публично достъпни вписвания в ТРРЮЛНЦ.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, както и че посоченото нарушение е безспорно установено.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е връчено на касатора на 05.02.2024 г. Касационната жалба е подадена чрез СРС на 19.02.2024 г. /вх. № 54789/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки съответстващи на установените факти мотиви. Настоящата инстанция споделя изцяло

фактическите установявания на първоинстанционния съд и приема, че СРС е направил верен анализ на доказателствата, събрани в хода на воденото административно наказателно производство. АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в законоустановения срок.

Съгласно чл. 20, ал. 1 от ЗЗП, търговецът е длъжен едновременно да обозначи продажната цена и цената за единица мярка на предлаганите в търговския обект стоки чрез етикети, ценоразписи, табели или по друг подходящ начин. Когато видът на стоката позволява поставянето на етикет, продажната цена може да се обозначи върху етикета.

При извършената проверка от контролните органи на КЗП е констатирано, че санкционираното дружество не е обозначило коректно цената за единица мярка върху разфасовката на предлаганата в търговския обект стока "Варено-пушено пилешко бутче "Градус", с което е осъществен съставът на нарушението по чл. 20, ал. 1 от ЗЗП. Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение, че е налице невъзможност за извършване на преетикетиране на стоката при промяна на цените. От санкционираното дружество не са ангажирани никакви доказателства в тази насока. Дори и да се приеме, че това твърдение е вярно, търговецът е длъжен да изпълни императивната разпоредба на чл. 20, ал. 1 от ЗЗП, която не предвижда изключения. Както правилно е посочил и СРС в решението си, липсата на възможност за преетикетиране на стоките при промяна на цените не освобождава търговеца от задължението му по чл. 20, ал. 1 от ЗЗП.

Без значение е обстоятелството, че в търговския обект в близост до стоките е разположен уред за проверка на цената, както и информационна табела, че цената за отделните разфасовки може да бъде проверена на този уред. Данните от този уред са с информативен характер и не могат да заместят поставения върху всеки артикул етикет за обозначение на продажната цена и цената за единица мярка на предлаганите в търговския обект стоки.

При неизпълнение на задължението по чл. 20, ал. 1 от ЗЗП, се налага имуществена санкция по чл. 200 от ЗЗП, която в случая е в законоустановения минимум от 500 лв., поради което е законосъобразна.

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд се явява правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 407/22.01.2024 г., постановено по нахд № 12854/2023 г. на СРС, НО, 131 състав.

Решението е окончателно.